

Fővárosi Bíróság
[REDACTED]

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság

Dr. [REDACTED] ügyvéd ([REDACTED])
által képviselt [REDACTED] Kft. ([REDACTED]) felperesnek

Dr. Honecz Ágnes elnök és Dr. Kéri Ádám által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatóság
(1024. Budapest, Margit krt. 85. hiv. szám: [REDACTED]) alperes ellen

Dr. Győző Gábor ügyvéd (1031. Budapest, Anyos u. 6. I/1.) által képviselt [REDACTED]
([REDACTED]) alperesi beavatkozó perbeli részvételével

közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatára indult perében meghozta a következő

Í t é l e t e t

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 nap alatt fizessen meg 20.000.- (húszezer) Ft, az alperesi beavatkozónak 20.000.- (húszezer) Ft perköltséget és az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 20.000.- (húszezer) Ft kereseti illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az alperesi hatóság 2010. augusztus 23-án kelt EBH/985/14/2010. számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy a kérelmezőt (alperesi beavatkozó) vélt nemi orientációja miatt más dolgozókkal szemben nem engedte a kamera elé állni és ezen magatartásával, valamint intézkedéseivel közvetlen hátrányos megkülönböztetést valósított meg.

A hatóság megállapította továbbá, hogy a munkáltató a kérelmezővel szemben annak vélt szexuális orientációja miatt ellenséges, megalázó, megszegyenítő, illetve félelemkeltő környezetet alakított ki, amellyel megvalósította az Ebktv.-ben nevesített zaklatás tényállását, amely végül a kérelmező munkaviszonyának megszűnéséhez, illetve egészségi állapota romlásához vezetett.

A hatóság az egyenlő bánásmód követelményébe ütköző magatartás jövőbeni folytatását a határozat kézhezvételétől megtiltotta és egyben elrendelte a jogsértést megállapító jogerős és végrehajtható határozatának 90 napra történő nyilvános közzétételét a honlapján. A hatóság az eljárás alá vont felperest 1.000.000.- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte.

Az irányadó tényállás szerint a kérelmező 2010. május 18-án fordult a hatósághoz azzal a panasszal, hogy Őt a munkáltatója vélt szexuális orientációja okán zaklatta, vele szemben ellenséges, megalázó, megfélemlítő környezetet alakított ki, megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. Megszegyenítő környezet kialakulása egy 2009. nyarán történt horvátországi nyaralás után kezdődött, amikor kollégájával [REDACTED] egy szobába kerültek, ezt követően megjegyzéseket tettek rájuk a munkatársak és 2009. október 8-án a munkáltató közölte, hogy gondolják át a viselkedésüket. 2009. november 9-én [REDACTED], aki a felperesi cégnél takarítónő volt, de [REDACTED] már gyerekkora óta ismerte, tanúk előtt azt nyilatkozta, hogy vállalják fel a szerelmüket. 2009. november 13-án, amikor [REDACTED] rákérdezett a viselkedés okára, sértő megjegyzéseket tett az ügyvezető, [REDACTED].

Az eljárás során a felperesi Kft. ügyvezetője [REDACTED] tagadta, hogy viselkedése, illetve a környezete negatív és támadó lett volna.

A hatóság tanúkat hallgatott meg, illetve egy beszélgetésről felvett CD-t is meghallgatott.

A hangfelvételen az ügyvezető sértő és zaklató kijelentéseket tett az alperesi beavatkozóval, illetve [REDACTED] kollégájával kapcsolatban. Feminin fiúcskának minősítette a kérelmezőt, akinek a rádióban kellene dolgoznia.

Az eljárás során megállapítást nyert az a tény is, hogy [REDACTED], aki szintén munkatársa volt az alperesi beavatkozónak, titokban egy állásajánlatot küldött át az alperesi beavatkozónak és ebből a hatóság szintén azt a következtetést vonta le, hogy a munkahelyi légkör nem volt megfelelő az alperesi beavatkozó számára.

[REDACTED] munkaviszonyát a felperes időközben megszüntette, majd a munkaviszonyt az alperesi beavatkozó is felmondta.

A hatóság a határozatában megállapította, hogy a munkáltató megsértette az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy az alperesi beavatkozó vélt nemi orientációja miatt más dolgozókkal szemben nem engedte kamera elé állni, intézkedésével hátrányos megkülönböztetést valósított meg. Ellenséges, megalázó, megszégyenítő légkört alakított ki, félelemkeltő környezetet teremtett. Ezzel megvalósította a zaklatás tényállását, amely végül a kérelmező munkaviszonyának a megszüntetéséhez, valamint egészségének megromlásához vezetett.

Az alperes megállapította, hogy a felperes megsértette az Alkotmány 70/A. §-át, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebktv.) 7. §-át, 8. §-át és 10. §-át. Az alperes álláspontja szerint a munkáltató nemcsak tudatában volt a zaklatásnak, de ezt Ő maga idézte elő és ebben a körben a hatóság felhívta az Ebktv. 21., 23. §-ait is.

A hatóság az ügyben tárgyalást tartott és a felperes által kért további tanúk meghallgatásától eltekintett, mert a tényállást igazolva látta.

A felperes keresetében az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát „megsemmisítését” kérte és szükség esetén új eljárás elrendelését.

A felperes sérelmezte, hogy a hatóság nem tartotta meg az ügyintézési határidőt, nem tájékoztatta a felperest az iratbetekintés jogáról, a jegyzőkönyv, amelyet a hatóság felvett, pontatlanságokat tartalmaz, a hangfelvétel, amit meghallgattak, illetve a hatóság a döntés meghozatalánál értékelt, nem reális, nem járult hozzá a felvételhez, a kérelmező előadását fogadta el a hatóság. A felperes tagadta a sérelmes magatartás tanúsítását, tagadta, hogy a kérelmező egészségi állapotának megromlása ezzel az esettel állna összefüggésben.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérték.

A felperes keresete nem alapos.

A bíróság az alperes határozatát a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 324. § (2) bekezdés a./ pontja alapján vizsgálta felül, a tényállást a felek nyilatkozatai és a közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

A Pp. 339/B. §-a alapján mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A bíróság megítélése szerint a hatóság a tényállást feltárta, tárgyalást tartott, amelyen tanúkat hallgatott meg, meghallgatta a hangfelvételt, amely az alperesi beavatkozó készítette, meghallgatta a kérelmezőt, valamint az eljárás alá vont Kft. ügyvezetőjét, [REDACTED]

A hatóság az eljárási szabályokat a bíróság megítélése szerint betartotta és nem állapítható meg olyan eljárási jogszabálysértés, amely az ügy érdemére kihatott volna.

A határozatból a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.

A hatóság a lefolytatott bizonyítást elégségesnek találta, a meghallgatott kérelmező, az ügyvezető előadása, a tanúbizonyítás és a hangfelvétel tartalma a hatóság álláspontja szerint elegendő volt a tényállás feltárásához.

A hangfelvétellel kapcsolatban a bíróság rámutat arra, hogy azt a hatósági tárgyaláson együttesen hallgatta meg az ügyvezető, valamint a hatóság képviselője és akkor az ügyvezető a jegyzőkönyvet aláírta, elismerte, hogy a hangfelvétel a valóságos beszélgetést tartalmazza. Ezt az előadását később visszavonta, azonban a bíróság - miután a felperes alapos indokkal nem tudta alátámasztani - a visszavonást nem tudta elfogadni.

A bíróság utal arra, hogy a hatóság jogszerűen értékelte úgy a tényállást, hogy a felperesi munkáltatónál nem alakult ki kedvező, harmonikus munkahelyi légkör, bár a felperes ezt állította, de a körülmények nem erre engednek következtetni.

A bíróság megjegyzi, hogy a Rendőrség, amely szintén meghallgatta a hangfelvételt, azt állapította meg, hogy a hangfelvételen nem hangzott el életveszélyes fenyegetés, illetve kényszerítésre utaló kijelentés, azonban ez nem zárja ki, hogy a hangfelvételen hallható beszélgetés, illetve kijelentések az egyenlő bánásmód követelményébe ütközzenek, ahogy ezt a hatóság is megállapította.

A bíróság egyetért az alperesi hatóság azon megállapításával is, hogy a zaklatáson kívül az eljárás alá vont a kérelmezővel szemben védett tulajdonságára tekintettel, közvetlen hátrányos megkülönböztetést is megvalósított. A bíróság ebben a körben nem tudta elfogadni a felperesnek azt a kimentését, hogy eleve nem riporter munkára vette fel a kérelmezőt, hiszen a rossz légkör, zaklatás kialakulását megelőzően riportokat is készített a kérelmező.

A bíróság a fentiek szerint úgy ítélte meg, hogy az alperesi hatóság határozata megfelelt a jogszabályoknak, ezért a felperesnek a Pp. 339. §-ára alapított keresetének nem adhatott helyt.

A felperes pervesztes lett, ezért viselnie kell az alperes és az alperesi beavatkozó perköltségét a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint a 83. § (1) bekezdése szerint.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt kereseti illetéket a felperes a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására köteles megtéríteni az államnak, a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint.

Budapest, 2011. évi március hó 7. napján.

Dr. Miskolczy Ambrusné s.k.
tanácsvezető

Bogdányné Dr. Magyar Erzsébet s.k.
bíró

Dr. Réthy Edit s.k.
bíró

A kiadmány hitelével: